

[καὶ] κακοδαιμονοῦντες ἢ μακάριοι γενέσθαι δόντες ἀργύριον). ἀλλ' οὐκ ἔστι γε χρημάτων ὄνιον ἀλυπία μεγαλοφροσύνη εὐστάθεια θαρραλεότης αὐτάρκεια.

Τῷ πλουτεῖν οὐκ ἔνεστι τὸ πλούτου καταφρονεῖν οὐδὲ τῷ τὰ περιττὰ κεκτηῖσθαι τὸ μὴ δεῖσθαι τῶν περιττῶν. 5
(2.) τίνος οὖν ἀπαλλάττει τῶν ἄλλων κακῶν ὁ πλοῦτος, E
εἰ μὴδὲ φιλοπλουτίας; ἀλλὰ ποτὸν μὲν ἔσβεσε τὴν ποτοῦ ὄρεξιν καὶ τροφήν τὴν τροφῆς ἐπιθυμίαν ἠκέσατο· κάκεινος ὁ λέγων

Ἔδος χλαῖναν Ἰππώνακτι, κάρτα γὰρ ὄιγῶ' (Hippon. fr. 17) 10
πλειόνων ἐπιφερομένων δυσανασχετεῖ καὶ διωθεῖται· φιλαργυρίαν δ' οὐ σβέννυσιν ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον, οὐδὲ πλεονεξία παύεται κτωμένη τὸ πλεόν. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τὸν πλοῦτον ὡς πρὸς ἰατρὸν ἀλαζόνα

Ἔτὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ' (Com. ad. 455)· 15
ἄρτου δεομένους καὶ οἴκου καὶ σκέπης μετρίας καὶ τοῦ τυχόντος ὄψου παραλαβὼν ἐμπέπληκεν ἐπιθυμίας χρυσοῦ F
καὶ ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος καὶ σμαράγδων καὶ κυνῶν καὶ ἵππων, εἰς χαλεπὰ καὶ σπάνια καὶ δυσπόριστα καὶ ἄχρηστα μεταθεῖς ἐκ τῶν ἀναγκαίων τὴν ὄρεξιν. ἐπεὶ τῶν γ' ἀρκούντων 20
οὐδεὶς πένης ἐστίν, οὐδὲ δεδάνεισται πώποτ' ἄνθρω-